

نیگاری کاریکاتوری له رژنامه‌گه‌ری منداڼا ندا به‌شی -2- ...هه‌ندرڼ خښناو

چه‌ندین شت هه‌یه که ده‌بڼت هونه‌رمه‌ندی کاریکاتوریست له رژنامه‌گه‌ری منداڼا ندا ره‌چاویان بکات له‌وانه‌ش:

▪ وښاکردنی شته‌کان: هونه‌رمه‌ندی کاریکاتوریست ده‌بڼت پا‌به‌ندی ئه‌و زانیاریانه‌ بڼت که له ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌که‌وه پښکه‌ش کراوه، بڼ نمونه کاتڼک ده‌قه‌که باس له ده‌سهر‌بزن ده‌کات، ده‌بڼت کاریکاتوریسته‌که ده‌سهر‌بزن وښابکات، نه‌ک هه‌شت یان دوا‌زده، چونکه منداڼ زږ‌ر‌ه‌ز به به‌راور‌کردنی نیگار و ده‌قه‌کان ده‌کات، کاتی خوښندنه‌وه‌ی ده‌قه‌که ئاره‌زووی زانینی هه‌موو ورده‌کاریه‌کان ده‌کات، به دوا‌ی هه‌موو سه‌ره‌بزنه‌کاندا ده‌گه‌بڼت، و به شوښنی شوانه‌که و لښکچوونی بزنه‌کان له‌م وښه‌یه و له وښه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌و، و له دیمه‌نه سروشته‌که که کراوه‌ته باک‌گراوندی وښه‌کان، و چه‌ندین شتی تریشدا ده‌گه‌بڼت، له‌وانه‌یه به‌دوا‌ی شمشایی شوانه‌که‌شدا بگه‌بڼت، چونکه له‌خه‌یا‌یدا شمشاڼ و شوان پښکه‌وه به‌ندن، بڼ‌یه له‌وانه‌یه نه‌بوونی شمشاڼ له‌گه‌بڼ شوانه‌که‌دا، هه‌تا ئه‌گه‌ر له ده‌قه‌که‌شدا بوونی نه‌بڼت، ببڼته هڼی نانه‌وه‌ی پرسیار و سه‌رسوښمانه‌وه له‌ای منداڼ‌ه‌وه، رووداوښکی خښم به‌بیردادښته‌وه به‌سه‌ر هونه‌رمه‌ندښکی شو‌ه‌کاری سوریاییدا هاتبوو، که له گڼ‌فارښکی منداڼا ندا کاری ده‌کرد، منداڼ‌ښکی له (باب‌توما) له دیمه‌شق دیتبوو گڼ‌فارښکی به‌ده‌سته‌وه بوو، که ئه‌و وښه‌کانی کښا بوو، له‌منداڼ‌ه‌که نزیك بووه‌وه و لښی پرس‌ی بوو:

▪ ات‌چڼ نه به‌چیرښکه‌که؟ ئه‌ویش له وه‌ښامدا گوتبووی:

▪ چیرښکه‌که خښه، به‌ښام نیگارکښه‌که گڼ‌له، مشکه‌که‌ی به‌بڼ کلک دروست کردووه. ئه‌و مشکه‌ش یه‌کڼک بوو له کڼ‌مه‌ه مشکڼک، نیگارکښه‌که له‌بیری کردبوو کلکی بڼ دروست بکات، سه‌ره‌ښای پا‌به‌ندبوون به ژماره و سیفه‌ته‌کانه‌وه، پا‌به‌ندبوون به وښاکردنی شته‌کان له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی خښانه‌وه‌ش پښویسته، کاتڼک باسه‌که له‌سه‌ر گورگڼ‌که، ده‌بڼت هونه‌رمه‌نده‌که گورگڼ‌ک وښه‌ بکښت نه‌ک پښینگڼ‌ک، چونکه کاتڼک منداڼ‌ښک له‌سه‌ر گورگڼ‌ک ده‌خوښندنه‌وه، و پښینگڼ‌ک ده‌بینڼت، تووشی سه‌رلښښوان ده‌بڼت،

چونکه له دواى خوځندهوې ده قه که، پهر شکی لا دروست ده بـت
 بـ دیتنى ئه و گورگه ی له ده قه که باسی کراوه، سهری لـده شـو بـت
 کا تـک گورگه که نابینـت و ناتوانـت ئه مه شیبکاته وه، ته نانه ت
 یه کـکی پـگه یشتووش ناتوانـت ئه مه شیبکاته وه، که سه
 پـگه یشتووه که ده توانـت به سهریدا گوزهر بکات و له سهری
 نه وه ستـت، به ـام ئه مه چه ندین پرسیار له لای مندا ـه که وه و بـ
 ماوه یه کی درـژ ده وروژـنـت، له م باریه وه نمونه یه کی ساده
 ده هـنینه وه، ئه ویش چیرـکـکه له گـقاری (سامر) ی مندا ـان
 بـاوکرا بـوه، مـشوله یه ک له سهر دارخورما یه ک ده نیشـته وه، و
 کا تـک ده یه و بـت بـفـت، ده ـت دارخورما جـگیره، دارخورما که ش
 ده ـت من هه ستم پـت نه کرد کا تـک نیشته وه، چـن هه ست
 پـده که م کا تـک ده فـیت، لای ئـمه ناوه ـکی چیرـکه که گرنـگ
 نیه، به ـکو نیگارکـشه که وـنـه ی چـله که یه کی کـشا بوو له جیاتى
 مـشوله که، له وانه یه له بهر ئه وه ی قه باره ی چـله که گه وره تره
 له ی مـشوله، یان له بهر چه ندین هـی دیکه که ئـمه نایزانین،
 ئه گهر له بهر ئه مه بـت، ده بوایه نیگارکـشه که وـنـه ی
 مـشوله یه کی کـشا بوایه به قه باره ی چـله که که، ناچار نه بوو به
 گـڼـینی پاـه وانی چیرـکه که، که ده بـته هـی به هـه دابر دنـکی
 زـر که پـشتر باسما ن کردووه، مندا ـ سهری سوـده مـنـت له
 بوونى چـله که له جـگای مـشوله که وه، ئه گهر نه زانـت مـشوله ش
 چیه، ئه و او ده زانـت که چـله که که مـشوله یه، بـیه به
 بیروـای ئـمه وه نابـت نیگارکـش مندا ـ بخاته ئه م
 سهر لـشـواوى و به هـه دابر دنه دا.